

TÝPKO 281

29.12.2010

Úvodníček

Nazdárek

Kočovníci, jak se vám líbí to bílo, které je teď všude venku?

Já naprosto souhlasím s písničkou ze včelích medvídků: "Bílá, bílá, bílá, bílá, komu by se nelíbila?" a tak dále. Konečně

můžeme o přestávkách chodit stavět sněhuláky a koulovat se. Ale hlavně se těšit na lyžování (to já mám ze všeho nejradši).

A kdy a kde budeme lyžovat všichni dohromady? No přeče na jarním táboře od 5. do 12. února, na Studenově jako loni. Informace o jarním táboře už najdete na oddílových internetových stránkách. Tak doufám, že pojedete a přemlouvejte sniž na horách, ať nám tam ještě vydrží.

Lída

Geologická výprava

Přátelé, to bylo tak. Kousek od Prahy, co by kamenem dohodil a okno rozbil, za památnou horou Říp, se tyčilo a ještě stále tyčí vyvěřelé hory jménem České středohoří. Jsou zvláštní tím, že netvoří žádný souvislý masiv či hřeben, ale jedná se o jednotlivé homolky vyvěřelých hornin z dob, kdy se naše Země teprve tvořila. A tak jsme se tam vypravili, protože do těchto

končin se dostaneme jen málokdy, díky jejich zvládnutosti a nemožnosti přespat

někde na stráni. Kdo nechtěl o zajímavý zážitek přijít, musel si ale trochu přivstat.

Kolega Barrande trochu zdržoval při vypravování se z domu, ale vše jsme zvládli,

spojení navazovaly, skupinka se sešla a tak nás mohl kolega desáté hodiny dopolední vysypat rychlík

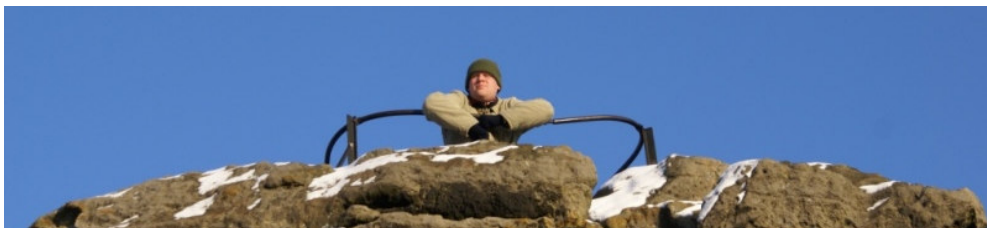
v Lovosicích. Na cestu vstříc geologickým kuriozitám se vydal průzkumný tým Lovošek a Boreček. Začátek cesty se nesl ve znamení odkládání oděvů, protože i přes silný vítr takové vedro 13. listopadu nikdo nečekal. Kolem rozestavěné dálnice jsme se vydrápali na úpatí kopce Ovčín, kde jsme uzobli něco ze svých svačin, protože nejlepší batoh na jídlo je žaludek. Také jsme zde poprvé zpozorovali nebezpečné projevy stále neklidné vulkanické činnosti, na kterou jsme si v průběhu výpravy museli dávat pozor. Odtud jsme po úpatí kopce dotraverzovali do obce Boreč pod stejnojmenným tajuplným kopcem. Zde na nás čekal pan Kačík, maminka Kačík, Kačík, malý Kačík Martin a pes Kačík. Vlastně pes Růžena. V patách nám byl též Hobo, jemuž ráno

ujel vlak, ale lákadlo výhledů ho hnalo kupředu. Na kraji Borče bylo možno obdivovat několik pravých červených londýnských double-deckerů a jedno policejní auto. Kde se tam vzaly netušíme, ale opravdický byly. Dále kolem pastviny s ovečkami Shaun jsme se začali drápat na puklinami protkaný vrch Boreč. Pukliny v něm fungují jako komín - dole nasává okolní vzduch a jak je hornina kopce z léta ohřátá, ohřívá i vzduch uvnitř a ten jak známo stoupá vzhůru a je nahoře vyfukován z puklin, což je zvláště za mrazivých dnů velmi efektní. Nahoře však nebyl mráz, ba naopak stále veliké teplo. Ale průduch jsme našli a naměřili 16,5°C teplotu vydechujícího vzduchu. Pak jsme doládovali své obídky, dofuněl za námi splavený Hobo, vylovili jsme jednu kešku a vydali se spěšně dále, neboť nás čekal kopec skýtající nebyvalé výhledy, majestátný Lovoš. Opět jsme museli

KČT s dalekohledem, terasou a drobným občerstvením. Západ Slunce nás však pobídl k sestupu. No k sestupu. Některým spíš ke skluzu, neboť cesta dolů byla velmi blátivá a blátivou cestou dál nechci jít a tak se někteří velmi snažili nám cestu vyčistit. Svými kalhotami. Lovosice přivítaly skupinu zabahněných koulí. Kačíkovic rodiče museli kontrolně otlouct bahno z dětí, aby poznali, že jsou jejich a odebrali si je. My ostatní jsme se přesunuli na nádraží, kde jsme dostali od uklízečky vynadáno, že tam taháme svinčík. Omlouváme se, příště to po sobě vyleštíme do zrcadlového lesku. Před odjezdem jsme ještě podnikli útok na automat se sladkostmi a šli drobit sušenky do vlaku, jež nás odvezl do Prahy. Na závěr si můžeme s čistým svědomím říct: Dobrý to bylo! A příště se zase sejdem u nějakého zajímavého kamení.

Ikarus

překonat dálnici. Ještě po ní auta nejezdila, zato bylo na staveništi plno bahna, takže parádní bačkůrky nafasoval snad každý. Na úpatí Lovoše bylo potřeba dokázat nějaké vědomosti ohledně hornin a trochu se v nich zorientovat. Naše vědecké týmy se však spíše zamotaly. Doslova. Samotný odpolední výstup na vrchol sice nebyl nedělní procházkou, ale mohlo to být horší. Každopádně finální výhled byl odměnou za vynaložené úsilí přinejmenším rovnocennou. Od Bezdězu přes Kokořínsko, Mělník, Prahu, Kladno, Slaný, Házmburk, Porta Bohemica, Lovosice jako na dlani...paráda! Nahoře dokonce chata

Mnichovo Hradiště

Tak tentokrát přeskočím obligátní vyprávění z cesty a dne prvního a vrhnu se rovnou na den druhý. Ráno jsme vstali na můj vkus docela brzy. Nasnídali jsme se a pomalu vyrazili na výlet! Přes louky a pole jsme se nakonec dostali k našemu prvnímu cíli, zřícenině hradu Valečov, kde to bylo moc krásné! Byla tam taková malá hospůdka či co. A já s holčičkami jsme se hned vrhly dovnitř do tepla a nakoupily si lízátko a různý bonbony.

Pak jsme se vydali dál. Podívali jsme

se na hladomornu a pak jsme se šli podívat na takový malý jeskyně. Byl tam i tunel, kterým jsme se mohli prosoukat na druhou stranu. Já jsem to teda radši ani nezkoušela! Vydali jsme zasněženou lesní cestou dál, až jsme narazili na malý zamrzlý rybník. Zahráli jsme si u něj hned první hru. Rozbili led a šli jsme dál. Okolí bylo vážně krásné, zasněžené. Náš druhý cíl byly "Drábské Světničky" - nádherné. Bylo to dost vysoko, tudíž tam byl krásný výhled, ale taky tam dost foukalo. Když jsme si je dostatečně prohlédli, šli jsme se ohřát a na čaj. Co mne docela pobavilo, že tam měli na zahradě zavřený osly! To bylo vážně originální. Poté, co jsme se ohřáli, jsme vyrazili zpátky ke škole. Byla už docela tma, ale i tak byla krajina krásná. Dokonce byly vidět i hvězdy!

celém dnu to nejpříjemnější. Když jsme se ráno probudili, začali jsme pomalu balit. A po snídání jsme vyrazili na procházku do města. Fakt je, že Mnichovo Hradiště je krásné město. Nejkrásnější je tam asi cukrárna, kterou jsme navštívili. Dorty byly fakt dobré. Pak jsme se šli podívat na betlém, prošli zbytek města a vrátili jsme se do školy na oběd. Vaření jsme se ujaly opět já a Lída. A náhodou jsme to zas spálily. Po obědě jsme dobalili a vyrazili na vlak. Zpátky do Prahy. Domů.

Petrana

Dopravácké okénko

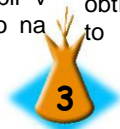
Uctivá puklina! Dnes zapůsobím trochu výchovně, protože se nám v ulicích dějí nepěkné...ošklivý případ. Jednou jsem

psal o tom, že tramvaje si s sebou vozí píseček, jímž si podsypávají kolečka, aby jim to tolik neklouzalo. Pokud v tomto světle označím písek za element andělský, pak proti němu musí stát i element ďábelský a tím je listí. Ano, obyčejné listí, kterého se na podzim všude válí fúry. Bohužel. To když se rozjezdí, nastává

situace zvaná „černá kolej“. Hlavy kolejnic jsou omatlány těstíčkem z listí a i píseček na to bývá malý pán. No a když vám do toho ještě zamrholí, má tramvaj pod koly luxusní mýdlo a stávají se z ní velmi obtížně říditelné sáňky, které co neuzvoní, to neubrzdí. Parádně to taky klouže na

Když jsme se dobelhali do školy, myslím že jsme byli všichni rádi, že jsme v teple. K večeri měly být těstoviny s vepřovkou. Ale ukázalo se mé a Lídino umění vařit. A těstoviny jsme pěkně spálily! Ale i tak to bylo dobré. Po večeri jsme ještě blbli v tělocvičně a pak se šlo spát. To bylo na

sněhu, či při mrazech, kdy auta rozjezdí jinovatku se svinčímek po kolejnicích, a nebo v létě, kdy auta po kolejnicích rozpatlají asfaltové zálivky. I když v létě to nebývá taková tragédie. Často situaci zachraňují kolejnicové magnetické brzdy, tzv. bačkory, které se přičucnou ke kolejnicím a brzdí větší plochou s větším účinkem. Takové brždění však není všespásné ani komfortní, s vozem to trhá, lidé padají a nadávají, že s nimi řidič jede, jakoby je ukradl. Přitom ten si otírá krůpěje potu z čela a je rád, že na Královském letohrádku (kde toho listí z aleje bývá požehnaně) zastavil alespoň zadním vozem v zastávce. Novější typy vozů jsou vybavovány protismykovými ochranami (jako u auta ABS), ale fyzice nikdo neunikne. Navíc protismyková ochrana nezkrátí brzdnou dráhu, jen šetří povrchy kol, aby se vozy tzv. neobuly. Nespolehejte na to, že tramvaj vždy zastaví v zastávce a mějte respekt z té hmoty v pohybu! Tramvaje v Praze sice mají předpisem nařízeno, že musí v zastávkách zastavit (i ty služební), ale stroj může mít technickou závadu, nebo zasáhne příroda a předpis je v tu chvíli jen bezcenným papírem, protože těch 16 a více tun „šrotu“ se prostě jen tak zastavit nedá. Zní to nechutně školně, ale jak by řekl Cvalda: „Bohužel je to pravda“. Píši to proto, že se zaprvé v poslední době několik nepěkných událostí v Praze stalo, nevím jestli z nevědomosti, lhostejnosti, myšlení kolenem či zahloubání se do poslechu hudby ze sluchátek, zadruhé bývá tramvaják neprávem častován nadávkami cestujících pro nepohodlnou

jízdu a zatřetí...hm...zatřetí...si na to prostě dávejte bacha, ušetříte problémy sobě se zdravím, řidiči s nervama a cestujícím s padáním na zem. Zkrátka tramvaj nemá přednost protože to řekli nějakí úředníci, ale protože je větší. Ještě k tomu obutí: Když se totiž s takovými „sáňkami“ kousek pojede, vytvoří se na kole malá (někdy i větší) ploška. Protože kolo má být kulaté, je taková ploška problém a kolo při jízdě mlátí - dupe. Tomu se říká, že je tramvaj obutá a řidičům tramvaj, jimž se taková situace stává, ať už necitlivou technikou jízdy, nebo sledem okolností, se proto přezdívá ševci.

Listí zmar, písku zdar!

lkarus

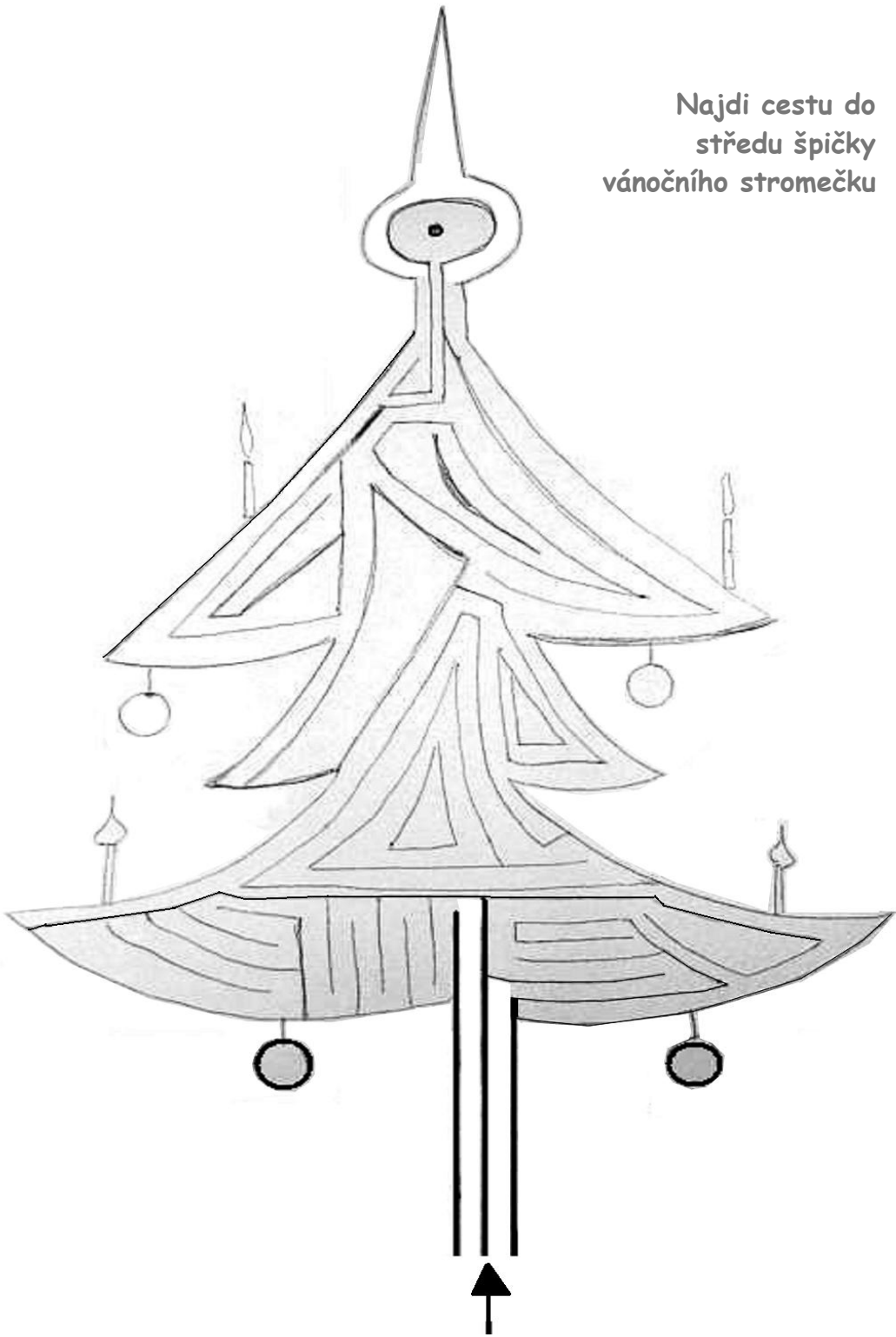
Bod/ty a pod stromeček

Vánoce jsou tady, vánoce jsou tady... znáte to. Tak si to vychutnejte naplno a pojedte na Vánoční besidku, páč i za tu jsou body... Dopřejte si body k vánočím-boty totiž už určitě máte.

Tak dost propagace, na tomto místě se sluší pogratulovat všem, kteří byli na podzimkách, protože vyfasovali pořádnou dávku bodů, což zamíchalo pořadím. Ještě nic není ztraceno, tak dohánějte (Eda je

Najdi cestu do
středu špičky
vánočního stroměčku

sice první, ale podle úspěšnosti nejezdí zase úplně všude, takže ho můžete i dohnat). Jen prozradím, že tradičně největší bodová sklizeň vás čeká příští kalendářní rok – o Jarňákách, tak si vezměte na klubovně přihlášku, pojedte a sbírejte body.

Tak hodně bodů pod stromček

přeji bodovací ježiškové Anežka a Lída

DRUŽINY

1. Zubři	37
2. Myšáci	29
3. Mufloni	29
4. Lochnesky	10

JEDNOTLIVCI

1. Eda	(ZU)	87
2. Míša	(MY)	81
3. Kačka	(MY)	75
4. Martin	(MU)	74
5. Mates	(MU)	67
6. Téra	(MY)	64
7. Sára	(ZU)	58
8. Vojta	(MY)	53
9. Kristýna	(ZU)	51
10. Matěj	(MY)	48
11. Lukáš	(LO)	45
12. Kačík	(MY)	42
13. Mája	(MY)	34
14. Damík	(MY)	32
15. Dolník	(MU)	26
16. Sebík	(ZU)	19
17. Honza	(MY)	11

Sloupek *Ze společnosti*

S přípravou jarňáků nastala debata o způsobu dopravy...

Tak se nechte překvapit...

...čím pojedeme letos!

